

Comunidad Autónoma de Cantabria
mod
Rådet for Den Europæiske Union

»Statsstøtte — skibsbygningsindustri — forordning om en undtagelsesordning — skibsværfter under ombygning — søgsmål anlagt af en region — formaliteten«

Rettens kendelse (Første Udvidede Afdeling) af 16. juni 1998 II - 2273

Sammendrag af kendelse

Annulationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — Rådets forordning om støtte til bestemte skibsværfter, der er under omstrukturering — søgsmål anlagt af en regional myndighed i en medlemsstat som følge af tilstedeværelsen på den pågældende regions område af et værft, der udtrykkeligt nævnes i forordningen — afvisning

(EF-traktaten, art. 173, stk. 2 og 4; Rådets forordning nr. 1013/97)

Selv om et skibsværft nævnes ved navn i forordning nr. 1013/97, hvori Rådet bemyndiger Kommissionen til at vedtage beslutninger

med visse medlemsstaters regeringer som adressat, og som på visse betingelser tillader udbetaling af ny støtte til visse skibsværfter

beliggende på deres respektive områder, kan et søgsmål til anfægtelse af nævnte forordning anlagt af den regionale myndighed, på hvis område nævnte skibsværft er beliggende, ikke admitteres.

En sådan regional myndighed kan nemlig ikke påberåbe sig traktatens artikel 173, stk. 2, idet det klart fremgår af den generelle måde, hvorpå traktaten er opbygget, at begrebet medlemsstat i bestemmelserne vedrørende domstolsprøvelse kun omfatter regeringsmyndighederne i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, og ikke kan antages også at omfatte regionale regeringer og selvstændige fællesskabers regeringer, uanset hvilken kompetence de måtte være tilagt.

Såfremt en myndighed af denne art er en juridisk person, der som sådan kan anlægge sag i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4, er den generelle interesse, som tredjemand

kan have i at opnå et resultat, der er fordelagtigt for en given virksomheds økonomiske trivsel, og dermed for beskæftigelsesniveauet i det geografiske område, hvor denne udøver sin virksomhed, ikke i sig selv tilstrækkelig til, at den kan anses for berørt i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand, af den anfægtede forordnings bestemmelser.

Den er heller ikke umiddelbart berørt af den anfægtede forordning, idet dennes vedtagelse ikke i og for sig kan have de følger for beskæftigelsesniveauet i regionen og de socioøkonomiske virkninger, som den påberåber sig. Sådanne virkningers indtræden forudsætter nødvendigvis, at Kommissionen først vedtager en beslutning, hvorved støtens udbetaling tillades, på betingelse af, at der ikke sker ombygning af skibe på det skibsværft, der er beliggende i den pågældende region, og dernæst, at sidstnævnte virksomhed træffer foranstaltninger, der er selvstændige i forhold til nævnte beslutning, nemlig om afskedigelser.